

1. Roszczenia z umowy przewozu rzeczy przedawniają się z upływem:

- a) roku lat,
- b) dwóch lat.
- c) trzech lat,

od dnia dostarczenia przesyłki.

2. Pełnomocnictwo ogólne powinno być pod rygorem nieważności udzielone

- a) w formie notarialnej,
- b) na piśmie z datą pewną,
- c) na piśmie.

3. Sądem właściwym dla powództwa o zachówek jest:

- a) sąd miejsca zamieszkania pozwanego,
- b) sąd miejsca zamieszkania uprawnionego,
- c) sąd ostatniego miejsca zwykłego pobytu spadkodawcy.

4. W postępowaniu uproszczonym zmiana powództwa jest :

- a) niedopuszczalna,
- b) dopuszczalna,
- c) dopuszczalna jeżeli po tej zmianie wartość przedmiotu sporu nie przekracza dwudziestu tysięcy złotych.

5. Sąd z urzędu nada wyrokowi przy jego wydaniu rygor natychmiastowej wykonalności, jeżeli:

- a) wyrok nadaje się do egzekucji,
- b) zasądza roszczenie uznane przez pozwanego, ,
- c) wyrok jest zaoczny.

6. Prawo pierwokupu jest

- a) zbywalne,
- b) niezbywalne,
- c) zbywalne na rzecz osób najbliższych.

7. Roszczenie z tytułu zapisu przedawnia się z upływem

- a) roku,
- b) trzech lat,
- c) pięciu lat

od dnia wymagalności zapisu.

8. Zażalenie na postanowienie sądu, którego przedmiotem jest odmowa uzasadnienia orzeczenia oraz jego doręczenia przysługuje do :

- a) innego składu sądu pierwszej instancji,
- b) sądu drugiej instancji,
- c) sądu drugiej instancji jeżeli wartość przedmiotu sporu przekracza pięćdziesiąt tysięcy złotych.

9. Zarzuty stanowią środek zaskarżenia od:

- a) nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym,
- b) nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym,
- c) wyroku zaocznego.

10. Wniesienie skargi na postanowienie referendarza sądowego o odmowie ustanowienia adwokata lub radcy prawnego powoduje :

- a) utratę mocy tego postanowienia,
- b) wstrzymanie wykonalności tego postanowienia,
- c) zawieszenie postępowania w sprawie do czasu rozpoznania skargi.

11. Roszczenie o zniesienie współwłasności :

- a) nie ulega przedawnieniu,
- b) przedawnia się z upływem dwudziestu lat,
- c) przedawnia się z upływem trzydziestu lat.

12. Opozycję przeciwko wstąpieniu interwenienta ubocznego strona może zgłosić:

- a) do dnia zamknięcia rozprawy,
- b) w terminie tygodnia od dnia doręczenia jej pisma zawierającego oświadczenie o wstąpieniu,
- c) w terminie dwóch tygodni od dnia doręczenia jej pisma zawierającego oświadczenie o wstąpieniu.

13. Sprawy o odszkodowanie z tytułu szkody wyrządzonej przez wydanie prawomocnego orzeczenia niezgodnego z prawem należą do właściwości:

- a) sądów rejonowych,
- b) sądów okręgowych,
- c) sądów apelacyjnych.

14. Termin do wniesienia skargi kasacyjnej wynosi:

- b) dwa tygodnie,
- b) miesiąc,
- c) dwa miesiące

od dnia doręczenia orzeczenia z uzasadnieniem stronie skarżącej.

15. Pełnomocnik jest obowiązany:

- a) dołączyć pełnomocnictwo przy pierwszej czynności procesowej,
- b) załączyć pełnomocnictwo do pierwszego pisma procesowego,
- c) opisać swoje pełnomocnictwo przystępując do procesu.

16. Uznania umowy dożywocia za bezskuteczną nie można żądać po upływie:

- a) lat dziesięciu od daty tej umowy,
- b) lat pięciu od daty tej umowy,
- c) lat trzech od daty umowy.

17. Wniosek o nadanie klauzuli wykonalności sąd rozpoznaje niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie :

- a) 3 dni od dnia jego złożenia,
- b) 7 dni od dnia jego złożenia,
- c) 14 dni od dnia jego złożenia.

18. Zgodnie z kodeksem postępowania cywilnego świadkami nie mogą być:

- a) małoletni,
- b) współuczestnicy jednolici,
- c) małżonkowie stron.

19. Czyn o znikomym stopniu społecznej szkodliwości:

- a. stanowi przestępstwo;
- b. nie stanowi przestępstwa;
- c. stanowi wypadek przestępstwa mniejszej wagi.

20. art. 4 § 1 kk wyraża zasadę stosowania ustawy nowej, zaś wyjątkiem jest zastosowanie do sprawcy i jego czynu ustawy poprzednio obowiązującej, jeśli jest dla niego względniejsza. Regulacja zawarta w art. 4 § 1 kk ma zastosowanie:

- a. na każdym etapie postępowania przed wniesieniem do sądu aktu oskarżenia;
- b. na każdym etapie postępowania przed jego nieprawomocnym zakończeniem;
- c. na każdym etapie postępowania przed jego prawomocnym zakończeniem.

21. Zgodnie z art. 5 § 2 kpk niedające się usunąć wątpliwości rozstrzyga się na korzyść oskarżonego. Zasada *in dubio pro reo* określona w art. 5 § 2 kpk ma zastosowanie:

- a. dopiero wtedy, gdy mimo wszelkich starań organu prowadzącego postępowanie w oparciu o analizę całego dostępnego materiału dowodowego, po wykorzystaniu wszelkich istniejących możliwości, nie da się usunąć występujących wątpliwości sądu w zakresie ustaleń faktycznych;
- b. dopiero wtedy, gdy mimo wszelkich starań organu prowadzącego postępowanie w oparciu o analizę całego dostępnego materiału dowodowego, po wykorzystaniu wszelkich istniejących możliwości, nie da się usunąć występujących wątpliwości strony procesowej w zakresie ustaleń faktycznych;
- c. dopiero wtedy, gdy mimo wszelkich starań organu prowadzącego postępowanie w oparciu o analizę dowodów najbardziej korzystnych dla oskarżonego, po wykorzystaniu wszelkich istniejących możliwości, nie da się usunąć występujących wątpliwości sądu i strony procesowej w zakresie ustaleń faktycznych.

22. Zgodnie z art. 6 § 1 kk czyn zabroniony uważa się za popełniony w czasie, w którym sprawca działał lub zaniechał działania, do którego był zobowiązany. Za czas popełnienia przestępstwa o charakterze ciągłym (czynu ciągłego o którym mowa w art. 12 § 1 kk) składającego się z kilku działań - z punktu widzenia skutków prawnych - traktować należy:

- a. datę pierwszego z działań sprawcy, składających się na to przestępstwo;
- b. datę ostatniego z działań sprawcy, składających się na to przestępstwo;
- c. datę pierwszego z zaniechań sprawcy, składających się na to przestępstwo.

23. Kodeks karny dzieli przestępstwa na:

- a. zbrodnie i występki;
- b. zbrodnie i przewinienia;
- c. zbrodnie, występki i wykroczenia.

24. Dolna granica wymiaru kary ograniczenia wolności w przypadku, gdy sankcja przepisu karnego przewiduje zagrożenie alternatywne karą ograniczenia wolności oraz karą pozbawienia wolności przekraczającą 1 rok i nieprzekraczającą 2 lat, co do zasady wynosi nie mniej niż:

- a. 2 miesiące;
- b. 3 miesiące;
- c. 4 miesiące.

25. Skazując za przestępstwo z zastosowaniem art. 12 § 1 kk:

- a. sąd może wymierzyć karę przewidzianą za przypisane sprawcy przestępstwo powyżej dolnej granicy ustawowego zagrożenia, a w wypadku grzywny lub kary ograniczenia wolności nie niższą od podwójnej dolnej granicy ustawowego zagrożenia - do podwójnej wysokości górnej granicy ustawowego zagrożenia;
- b. sąd wymierza karę przewidzianą za przypisane sprawcy przestępstwo powyżej dolnej granicy ustawowego zagrożenia, a w wypadku grzywny lub kary ograniczenia wolności nie niższą od podwójnej dolnej granicy ustawowego zagrożenia - do podwójnej wysokości górnej granicy ustawowego zagrożenia;
- c. sąd wymierza karę przewidzianą za przypisane sprawcy przestępstwo bez ustawowo określonego nadzwyczajnego obostrzenia kary.

26. Młodocianym jest sprawca, który w chwili popełnienia czynu zabronionego:

- a. nie ukończył 21 lat i w czasie orzekania w pierwszej instancji 24 lat;
- b. nie ukończył 21 lat i w czasie orzekania w drugiej instancji 24 lat;
- c. nie ukończył 21 lat i w czasie orzekania w drugiej instancji 26 lat.

27. W przypadku warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności orzeczonej wobec sprawcy młodocianego okres próby wynosi:

- a. od 1 roku do 3 lat;
- b. od 1 roku do 5 lat;
- c. od 2 lat do 5 lat.

28. W razie skazania za przestępstwo polegające na naruszeniu nietykalności cielesnej funkcjonariusza publicznego lub osoby do pomocy mu przybranej podczas lub w związku z pełnieniem obowiązków służbowych (art. 222 § 1 lub § 1a kk) sąd:

- a. na wniosek pokrzywdzonego orzeka podanie wyroku skazującego do publicznej wiadomości;
- b. na wniosek pokrzywdzonego może orzec podanie wyroku skazującego do publicznej wiadomości;
- c. bez wniosku pokrzywdzonego orzeka podanie wyroku skazującego do publicznej wiadomości.
- d.

29. W sprawach o przestępstwa ścigane na wniosek pokrzywdzony może złożyć wniosek o ściganie:

- a. bez obowiązku zachowania żadnej szczególnej formy (tj. ustnie do protokołu przesłuchania, pisemnie);
- b. z obowiązkiem zachowania formy pisemnej;
- c. z obowiązkiem zachowania formy pisemnej z podpisem poświadczonym notarialnie.

30. W postępowaniu karnym oskarżony może mieć jednocześnie nie więcej niż:

- a. trzech obrońców;
- b. dwóch obrońców;
- c. jednego obrońcę.

31. W postępowaniu karnym sporządzenie uzasadnienia postanowienia:

- a. nie może być odroczone;
- b. może być odroczone w sprawie zawilej lub z innych ważnych przyczyn na czas do 7 dni;
- c. może być odroczone w sprawie zawilej lub z innych ważnych przyczyn na czas do 14 dni.

32. Przesłuchanie świadka może nastąpić przy użyciu urządzeń technicznych umożliwiających przeprowadzenie tej czynności na odległość z jednoczesnym bezpośrednim przekazem obrazu i dźwięku. W czynności tej przeprowadzanej w postępowaniu przed sądem w miejscu przebywania świadka:

- a. nie może brać udziału asystent sędziego zatrudniony w sądzie, w którego okręgu świadek przebywa;
- b. nie może brać udziału asystent sędziego zatrudniony w sądzie, w którego okręgu świadek przebywa, chyba, że w czynności tej bierze udział także sędzia;
- c. może brać udział asystent sędziego zatrudniony w sądzie, w którego okręgu świadek przebywa.

33. Skorzystanie przez świadka (niebędącego współsprawcą oskarżonym w innej toczącej się sprawie o współudział w przestępstwie objętym również tym postępowaniem) na rozprawie z prawa do odmowy składania zeznań powoduje, że:

- a. uprzednio złożone przez świadka zeznania (o ile doszło do ich złożenia) mogą być wykorzystane – mogą służyć jako dowód i wolno odczytywać na rozprawie w odpowiednim zakresie protokoły złożonych poprzednio przez niego zeznań w postępowaniu przygotowawczym lub przed sądem w innej sprawie albo w innym postępowaniu przewidzianym przez ustawę;
- b. uprzednio złożone przez świadka zeznania (o ile doszło do ich złożenia) nie mogą być wykorzystane, ale jego wyjaśnienia mogą służyć jako dowód i być odtworzone pod warunkiem, że świadek był wcześniej przesłuchany w charakterze oskarżonego (podejrzanego);
- c. uprzednio złożone przez świadka zeznania (o ile doszło do ich złożenia) nie mogą być wykorzystane przez organy procesowe – nie mogą służyć jako dowód ani być odtworzone.

34. O przychylnym załatwieniu wniosku dowodowego strony na rozprawie rozstrzyga ostatecznie:

- a. przewodniczący składu orzekającego – w formie postanowienia;
- b. przewodniczący składu orzekającego, jeżeli inna strona się temu wnioskowi nie sprzeciwiła się – w formie zarządzenia;
- c. sąd - w formie postanowienia.

35. Każdorazowa przerwa w rozprawie w postępowaniu karnym może trwać nie dłużej niż:

- a. 21 dni;
- b. 35 dni;
- c. 42 dni.

36. W postępowaniu karnym w sprawie zawilej albo z innych ważnych powodów sąd może odroczyć wydanie wyroku na czas nieprzekraczający:

- a. 14 dni;
- b. 21 dni;
- c. 30 dni.

